

говори тъй, както никой другъ Той казва: „Раздай всичкото си имане на бѣднитѣ!“ А вие махате съ ржка. „Иди въ нѣкоя болница да служишъ на болнитѣ!“ Пакъ махате. „Омий краката на мъжа си, примири се съ приятеля си!“ Пакъ махате. А като ви се каже: „Натрий носа на приятеля си“,—приемате. „Дай го поѣдъ сждъ, 20000 лв. имашъ да вземашъ“,—„това разбирамъ, толкова пари имамъ да вземамъ“. Когато Христосъ говори, нѣма душа въ свѣта, която да не разбира неговия гласъ. Всѣка мисль, която прави човѣка готовъ за самопожертвуване, е божествена мисль. Въ това нѣма никакво изключение. Приеми я, тя иде отъ Христа. Спрешъ ли се да мислишъ, дали е онзи Христосъ, който е билъ прѣди 2000 години, всичко изгубвашъ. Слушай, приятелю, ако ти чакашъ този Христосъ, който е билъ прѣди 2000 год, ти ще отидешъ въ дъното на ада. Този Христосъ е порасналъ сега, прѣди 2000 години той е билъ малко дѣте. Той е билъ бебе още, на 2 години, а сега е възмъжалъ, сега е на възраст, силенъ е. Слѣдователно, нѣма да го търсишъ като едно малко дѣтенце и да казвашъ: „Ехъ, да имамъ едно малко бебенце като Христа и да го помилвамъ!“. Тогава той не е могълъ да спаси свѣта. Бѣгаше въ Египетъ, биха го и го разпѣнаха на кръстъ. Туй бѣше волята Божия. Той си казваше: „Ее, нали си слабъ, тъй ще бжде!“ Като възкрѣсна, казваше: „Всѣкаква властъ ми се даде на небето и на земята, и въ бждеще нѣма вече тъй да бжде: нѣма да ме биятъ. Идете и проповѣдвайте туй Слово, азъ ще бжда съ васъ до скончание на вѣка“. Намъ ни проповѣдватъ за разпнатия Христосъ. Азъ не ви проповѣдвамъ за разпнатия Христосъ, азъ ви проповѣдвамъ за онова Христово възкресение на Божията Любовь, на Божията Мъдрость, на Божията Истина, Правда и Добродѣтель, и за онзи Христосъ, който носи животъ въ себе си, който носи Мъдрость, знание на свѣта; за онзи Христосъ, който носи Истината, който иде да ни даде тази вътрѣшна свѣтлина, да устроимъ